

ud fra begge Sider — han skulde jo have en Dæmning —, og saa byggede han, som rimeligt er, med Pælehøfder, Sandsække osv. ud fra det ene Land, gik dernæst over til det andet Land og byggede ud derfra. Men i Midten var han naturligvis nødt til at lade Strømmen gaa. Hvordan skulde han nu faa lukket der? Det ved jeg Raad for, sagde Gregers; jeg har haft med saadanne Sager at gøre før. Saa byggede han en Faskinedæmning oppe paa Land. Det saa underligt ud. Han byggede der et Stykke oppe paa Land ved den ene Side af Fjorden en Faskinedæmning, som akkurat passede til den Port, han havde ladet staa aaben. Den blev bygget af Faskiner, Risknipper osv. Det var et sammenhængende Stykke, der skulde ligge saa nær ved Fjordvandet, at den ved Højvande kunde sejles ud. Der kunde jo ikke spændes Heste for den; der maatte i hvert Fald mange Heste til for at trække den. Saa tog Vandet den, og han manøvrerede saa længe med den, til den passede, og den passede ganske udmærket. Der laa den; men den laa kun i Overfladen; den skulde jo ned. Men saa havde han sine store Kvaser, fladbundede Pramme, hvori han sejlede med Sten, Sandsække osv., og saa blev han ved at fylde paa Faskinedæmningen, saa den sank jævnt og jævnt, og han var lige ved at være færdig. Men saa i Løbet af nogle faa Minutter — og den kostede ham dog 30,000 Kr., den Faskinehistorie — brød Strømmen igennem, og saa laa de 30,000 Kr. der; der var ikke Spor af dem. Nej, det gaar ikke saadan til at aabne og lukke derovre. Det havde han ikke troet, sagde han. Men han var en Mand, der blev hverken rød eller bleg over 30,000 Kr. Han byggede solidere, tog sig bedre i Agt og fik Løbet lukket. For øvrigt var han herinde med et Andragende om Erstatning; men det blev ikke bevilget, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

Saadan en Flytning frem og tilbage vil koste mange Penge og vil desværre — det er det værste — forstyrre mange Forhold. Hvem ved saa, hvor han skal slaa Bo? Hvem af Fiskerne ved, hvor de egentlig skulle slaa sig til Ro, naar de maa tænke ved sig selv: Ja, om nogle Aar skulle vi dog, selv om vi bygge Hus ved Skodbjergene, maaske flytte tilbage til det nuværende Nymindégab. Nej, lad os hellere lade være med dette Forsøg, al den Stund Forholdene dernede blive bedre Dag for Dag. Med Hensyn til Landbruget ved den sydøstlige Del af Fjorden har der

aldrig været bedre Forhold, hvad Engene angaar, end nu, og Fiskeriet tiltager stadig. Vil man ofre noget paa det nuværende Udløb, vil man følge Kommissionsbetænkningen af 1900, der foreslaar at gøre noget for selve Udløbet og indenfor i selve Fjorden at danne en lille, naturlig Havn, da have Ingeniørerne sagt, at det vil koste 50,000 Kr. Det var det, den forhenværende Minister Hage stadig havde Lyst til at fremkomme med Forslag om; men det kom ikke i hans Tid, og siden har jeg ikke hørt noget derom. Om man nu vil gaa med til dette, er noget andet. Men jeg vil fremdeles hævde, at man skal lade være med dette Forsøg, der baade vil slaa mange Forhold i Stykker, som nu ere gode, og vil koste, ikke de 217,000 Kr., som den løse Gennemgravning anslaaes til, heller ikke de 3½ Mill. Kr., som det er anslaaet til, hvis den skal sikres med Cement for at kunne holde samme Profil; men der maa bygges Høfder derovre, og Udløbet maa sikres; thi Materialvandringer langs med Vestkysten Syd paa vil ikke holde op et eneste Minut, fordi vi anvende disse Beløb, forinden der bliver bygget tilstrækkelige Moler paa begge Sider ud i Havet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Naar det ærede Medlem nævnede en Skrivelse fra Vandbygningsdirektøren og citerede, hvad han deri sagde om de ekstraordinære Højvande, saa vil jeg dog ogsaa oplyse, at Vandbygningsdirektøren umiddelbart derefter tilføjer: „Men blive Oversvømmelserne over Engene langs Fjordens Syd- og Østkyst ogsaa større, vil til Gengæld Vandet gennem det ny Udløb strømme hurtigere af, end det nu gør, naar Stormen lægger sig og Vandet falder i Havet, saa at den skadelige Virkning af Højvandet formentlig vil blive noget formindsket. „Naar dernæst det ærede Medlem ikke kunde forlige mine Oplysninger, støttede til Fiskerikonsulenten, angaaende Fiskeriet derovre, med, hvad han vidste om Fiskeriets Værdi ved Nymindégab, skal jeg oplyse, hvad jeg for øvrigt allerede sagde i Gaar, at den Skrivelse fra Fiskerikonsulenten, hvortil jeg støttede mig, var af 21. Juni 1905; maaske det ærede Medlems Oplysninger ligge senere; det ved jeg altsaa ikke; men i den Skrivelse er der udtalt, at Havfiskeriet kun har en Værdi af omtrent 50,000 à 60,000 Kr. aarligt — *Ferskvandsfiskeriet* angiver han ikke nogen Størrelse for. Om Fiskeriet ved Nymindégab regnes til